

Motion till riksdagen 2025/26:1531

av Emma Ahlström Köster (M)

Stärkt samverkan mellan Kriminalvården och socialtjänsten

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheten att införa en lagstadgad skyldighet för socialtjänsten att delta i planeringen av frigivning minst fyra månader före frigivning och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheten att införa ett nationellt ramverk för samverkan mellan kriminalvården, socialtjänsten, vården och Arbetsförmedlingen och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheten att förtydliga socialtjänstens skyldighet att samverka med Kriminalvården särskilt när det gäller unga lagöverträdare under 21 år och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheten att stärka möjligheterna till och användningen av biträdande övervakare genom nationella stödstrukturer och finansiering och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheten att säkerställa att stödinsatser efter frigivning ska erbjudas under minst tolv månader i hela landet och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheten att utreda och förtydliga sekretessreglerna för informationsdelning mellan kriminalvård och socialtjänst och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

När en person avtjänat sitt straff och ska återanpassas till samhället är det avgörande att förberedelser sker i tid. Enligt Socialstyrelsens riktlinjer bör kontakt etableras 4–6 månader före frigivning. I praktiken sker dock socialtjänstens insats ofta först två veckor före frigivning. På den korta tiden ska boende, ID-handlingar och stödåtgärder

ordnas, vilket sällan räcker. Resultatet blir att många hamnar i gamla destruktiva miljöer och i värsta fall återfaller i brott.

Det finns stora skillnader mellan kommuner i vilket stöd som erbjuds. Vissa erbjuder uppföljning i upp till 12 månader, medan andra endast erbjuder öppenvård under en kort period. Detta leder till bristande rättssäkerhet och ojämlik behandling av frigivna personer.

Samverkan sker idag ofta av socialtjänsten och är beroende av enskilda tjänstepersoners engagemang. Det saknas ett tydligt nationellt ramverk. Särskilt allvarligt är att socialtjänsten inte har någon generell skyldighet att samverka med Kriminalvården, vilket innebär att insatserna inte alltid kopplas ihop. Detta gäller även för unga lagöverträdare.

Samtidigt minskar användningen av biträdande övervakare, som är en viktig resurs i återfallsförebyggande arbete. För att förbättra återanpassningen till samhället och minska risken för återfall i brott föreslås följande åtgärder.

Emma Ahlström Köster (M)